

▶ ПОЕТИЧНИЙ КУТОЧОК

ІЗ МЕРЕЖИВА ЛЮБОВІ І ПЕЧАЛІ

Сизокрила пташка із 40-річним педагогічним стажем Марія Іванівна Саюк у свої 75 років надзвичайно активна, позитивна і енергійна натура. 20 літ вона працювала вчителем та директором початкової школи у селі Ужинець. Згодом її життєва стежина простяглася на Волинь, Львівщину. Нині проживає на своїй рідній Млинівщині у селі Озліїв. І тут, ближче до друзів, колег та родини у її емоційно-піднесену душу навідуються печаль і жалі – часто помічає в очах близьких сум і тривогу за їх дітей, які покинули отчий дім, поїхали на заробітки.

- Я їм усім щиро співчуваю, - коментує пані Марія. – Їхні діти – це мої діти, адже багатьох із них я вчила. А навчала не лише грамоти, а й любити свій рідний край, родину і Батьківщину. Дуже прикро, що такий цвіт нашої нації змушений працювати на чужині.

Відтак народилася «Мамина пісня», яку Марія Іванівна присвячує усім батькам, чиї діти далеко на чужині.

МАМИНА ПІСНЯ

Сизокрилая чайка понад морем
літала,

Своїх діток коханих з чужини
виглядала.

- Ой ви, дітоньки милі, прилітайте
до мами,

Досить вже вам літати над
чужими краями.

Діти маму почули і сльозинки
зронили,

Та летіти до моря у них крила
зболіли.

- Почекай ще нас трішки, наша
рідная нене,

Зміцнимо свої крила і прилинемо до
тебе.

- Прилітайте, орлята! І спішіть в
Україну!

Починайте садити тут червону
калину.

Хай калина зростає, хай цвіте-
процвітає,

Своїм серцем гарячим рідний край
прославляє.

Тоді буде нам, діти, усім радісно
жити,

І всім серцем кохати, й Україну
любити.

